

תת"ע 8110/04/19 - מדינת ישראל נגד פואד אבו עטווה - בהעדר

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 8110-04-19 מדינת ישראל נ' פואד אבו עטווה

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות תנועה נגב
נגד	
נאשמים	פואד אבו עטווה - בהעדר ע"י ב"כ עו"ד אלפוכארי - נוכח

גזר - דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסה לו עבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה יחד עם עבירת ביטוח. אין חולק כי נאשם זה מורשה לנהיגה במקור והוא עבר בשנת 2008 את כל מבחני הרישוי כנדרש. הנאשם הודה במיוחס לו וביום 19.9.19 הורשע.

בטיעוניהם לעונש עתרה המדינה לענישה הכוללת פסילה בפועל (אגב הפעלת תנאי התלוי כנגד הנאשם), פסילה מותנית וקנס.

ב"כ הנאשם עתר להארכת התנאי מאחר ואי חידוש רישיון הנהיגה נבע מחסימה של ההוצאה לפועל בעקבות חובות כספיים, ולאחרונה הסדיר הנאשם חובותיו וחידש את רישיונו עד למאי 2021. באמצעות רישיונו ממשיך הנאשם לעמוד בהסדר התשלומים שנקבע לו ולכן התבקש בית המשפט להימנע מכל שלילה נוספת של הרישיון משיקולי שיקום.

עבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה היא בעלת מנעד ענישה רחב מאד, שכן פקיעת רישיון נהיגה לתקופה קצרה (ביחס לנהג מורשה במקור לנהיגה) מניבה ענישה הכוללת קנס נמוך בלבד, ואילו נהיגה ברכב כבלתי מורשה לנהיגה במקור, עשויה להניב אף שנת מאסר בפועל בחלקו העליון של מתחם העונש הנוהג.

לאחרונה תוקן הוראות הדרכתיות על פיהן מתנהל משרד התחבורה, וחידוש רישיונות לפקיעות עד 10 שנים מתבצע כנגד הסדרת חובות למדינה זאת ללא ביצוע מבחני רישוי מחדש (חידוש כנגד תשלום אגרה בלבד).

מהלך זה השפיע מידית גם על רף הענישה הנוהג, שכן המדינה עצמה הגיעה למסקנה לפיה פקיעות רישיון עד 10 שנים של מורשים במקור לנהיגה, אינן מצדיקות סנקציה נוספת בחידוש הרישיון מעבר לתשלום אגרה.

עבירה זו של אי חידוש רישיון באי תשלום אגרה (בין אם מרצון ובין אם כתוצאה ממגבלה של ההוצל"פ) הפכה לעבירה

עמוד 1

שבמהותה היא טכנית ואין בה מאפיין של יצירת מסוכנות דוגמת אדם הנוהג רכב כבלתי מורשה לנהיגה במקור.

בנסיבות המתוארות לעיל, פקיעת רישיון נהיגה עד לתקופה בת 10 שנים, מצדיקה ענישה שיש בה מרכיב של קנס ופסילה מותנית, כאשר רק במקרים בהם מבוצעות גם עבירות נלוות יוצרות סיכון תהיה הצדקה לרכיב של פסילה ממשית של רישיון הנהיגה.

במקרה דנן פקע רישיונו של הנאשם ב-2010 (פחות מ-10 שנים ביום ביצוע העבירה) והעבירה הנלווית היא עבירת ביטוח נגררת שהענישה לצידה כוללת על פי רוב קנס בלבד.

הנאשם בפרשה זו עבר מסלול שיקומי משמעותי, הגיע להסדר חובות מול המדינה, עמד בתשלומים תקופה ארוכה, המדינה הסירה את מגבלת חידוש הרישיון ממנו, והוא חידש את רישיון נהיגתו עד למאי 2021.

אני מסכים עם עמדת ההגנה כי בנסיבות המתוארות לעיל, ענישה בעלת אופי שיקומי מתאימה לפרשה זו.

אין אני מוצא היגיון חברתי בפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם לאחר שעמל לחדשו זאת כאשר רישיון הנהיגה הוא המפתח להמשך החזרת חובות הנאשם למדינה.

ענישה הכוללת הארכת הפסילה המותנית לצד פסילה מותנית נוספת וכנס הולם, יענו על עקרון ההלימה בנסיבות הספציפיות של נאשם זה.

אני גוזר אם כן על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 180 יום מהיום.
2. מורה על הארכת 3 חודשי פסילה מותנית כפי שנגזרו על הנאשם בתיק 267-11-16 ביום 15.11.16 בבית משפט זה למשך שנתיים נוספות.
3. פוסל הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

זכות ערעור תוך 45 יום לצדדים

ניתנה היום, כ"ח תשרי תש"פ, 27 אוקטובר 2019, בנוכחות הצדדים.